

Sygn. akt I CSK 375/06

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 14 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W.D.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w B.

o uchylenie uchwał,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 grudnia 2006 r.,

skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 czerwca 2006 r., sygn. akt [...],

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Przedmiotem procesu było żądanie uchylenia uchwały z 16 grudnia 2004 r. Zebrania przedstawicieli Spółdzielni Mieszkaniowej, odmawiającej udzielenia powodowi - jako prezesowi zarządu Sp-ni absolutorium za okres od 1 sierpnia 2003 r. do 21 grudnia 2003 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego oddalającego powództwo w tym zakresie, kierując się następującymi przesłankami:

1. Zebranie Przedstawicieli Spółdzielni podjęło uchwałę w granicach kompetencji.
2. Uchwała nie wywołała skutków cywilnoprawnych, a powód już od 28 kwietnia 2004 r. nie pełnił funkcji prezesa zarządu, dlatego charakter uchwały, jak i rodzaj zarzutów podnoszonych przez skarżącego (uchybień formalne w zwoływaniu zebrań grup członkowskich), czynią bezzasadnym badanie jej w aspekcie ważności (art. 58 k.c.)
3. Podważanie przez powoda treści uchwały pozostaje w sprzeczności z zarzutem nieważności opartym na okolicznościach formalnych, dotyczących zwoływania i przebiegu zebrań grup członkowskich, niezależnie od tego, że do uchybień w tym zakresie przyczynili się sami członkowie.
4. W sprawie [...] Sądu Okręgowego w K. zapadł wyrok oddalający powództwo innego członka spółdzielni o uchylenie uchwał tego samego Zebrania Przedstawicieli z powodu naruszenia wymogów dotyczących zebrań Grup Członkowskich.

Skarga kasacyjna powoda oparta została na pierwszej podstawie (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.). Skarżący zarzucił naruszenie przepisów: art. 59 § 2 pkt 3, art. 48 § 1 i 2 w związku z art. 37 § 1, 2 i 3, art. 39 § 1 Prawa spółdzielczego, w związku z postanowieniami Statutu Spółdzielni i Regulaminu obrad zebrania grup członkowskich. Naruszenie polegało zdaniem skarżącego na niewłaściwej wykładni, a w konsekwencji na niewłaściwym zastosowaniu wskazanych przepisów. Skarżący

domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu skargi kasacyjnej powód twierdził, że przeprowadzenie zebrania Grup Członkowskich stanowiło konieczny warunek ważności uchwał Zebrania Przedstawicieli i wskazywał, że zebrania grup nie odbyły się, lecz przyczyną tego stanu było niezachowanie właściwego trybu ich zwoływania i przeprowadzania. Również zebranie Przedstawicieli było zwołane wadliwie, a fakty te „uwidocznione są w materiale dowodowym zebrany w /.../ sprawie”. Ze względu na unormowanie wynikające z art. 59 § 2 pkt 3 Prawa spółdzielczego każde z trzech planowanych Zebrań Przedstawicieli wymagało przeprowadzenia zebrania Grup Członkowskich.

Skarżący kwestionuje ustalenia sądu dotyczące związku między zachowaniem się członków a zwołaniem i przeprowadzeniem tych zebrań, ponieważ odpowiedzialność za te zdarzenia (zrywanie zebrań) ponosi zarząd spółdzielni, a nie jej członkowie.

Pozwana Spółdzielnia odpowiadając na skargę wносиła jedynie o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania i w związku z tym żądaniem domagała się zasądzenia kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odmowa udzielenia absolutorium powodowi za okres niepełnych pięciu miesięcy 2003 r. według ustaleń Sądu Okręgowego nie podważonych w postępowaniu apelacyjnym, był poprzedzony zwołaniem zebrań trzech istniejących grup członkowskich w dniach 20, 26 i 27 maja 2004 r. Na wszystkich tych zebraniach nie doszło do merytorycznych obrad ze względu na odmowę spółdzielców, manifestujących w ten sposób wolę wspólnego zebrania członków spółdzielni. Do takiego wspólnego zebrania zamieszkałych członków doszło w dniu 3 czerwca 2004 r., na którym spółdzielcy wyrazili stanowisko w przedmiocie odwołania Rady Nadzorczej i skrócenia jej kadencji oraz w sprawach finansowych spółdzielni. Najbliższe zebranie przedstawicieli odbyło się jednak dopiero 16 grudnia 2004 r. mimo zwołania wcześniej – na 3 września 2004 r. Prawidłowość zwołania tego organu spółdzielni, tj. Zebrania Przedstawicieli i wyłączna jego kompetencja również w przedmiocie skwitowania działalności

Prezesa Zarządu (absolutorium) za okres wcześniejszy (z poprzedniego roku) nie zostały podważone, w związku z tym Sąd rozstrzygający sprawę merytorycznie miał podstawę do oceny, że stosowanie metody tzw. obstrukcji przez członków spółdzielni nie może wyłączyć działalności Zebrania Przedstawicieli.

Zgodnie z postanowieniami statutu pozwanej (§ 124 pkt 2) członkowie spółdzielni w ramach grupy, mają prawo co najmniej raz w roku zebrać się i rozpatrywać sprawy, które mają być przedmiotem najbliższego Zebrania Przedstawicieli. Realizując swe uprawnienie do oddziaływania na sposób kierowania Spółdzielnią wyrażają oni wówczas publicznie swoje stanowisko lub formułują je w postaci uchwał.

Powoływany w skardze kasacyjnej art. 59 § 2 pkt 3 Prawa spółdzielczego gwarantuje członkom pośredni udział w kierowaniu spółdzielnią przez wyrażanie podczas zebrania grupy, członkowskiej własnej oceny działalności organu wykonawczego, formułowania wniosków oraz wybierania przedstawicieli. Korzystanie z tego prawa może być zakłócone w razie ujawnienia się różnicy stanowisk, jednakże niekonstruktywny przebieg zebrania grupy członkowskiej nie zwalnia przedstawicieli od udziału w zebraniu, o którym mowa w postanowieniach §§ 97 – 107 statutu pozwanej i reprezentowania członków, a w szczególności nie powoduje nieważności podejmowanych uchwał.

Zgromadzony w toku zebrań członków grup materiał ma charakter dezyderatów i opinii spółdzielców i winien być rozważony przez władze spółdzielni, jednak aktami prawnymi wiążącymi w stosunkach wewnątrzspółdzielczych stają się uchwały Zebrania Przedstawicieli, a nie oceny i żądania zawarte we wnioskach uchwalonych na zebraniu grupy członkowskiej.

Nieprzewidziana w statucie i regulaminie odmowa (jako wyraz protestu) przeprowadzenia zebrań grup członkowskich w terminach wyznaczonych przez zarząd i dokonanie tego w dniu 3 czerwca 2004 r. – mimo niezachowania trybu określonego w § 125 statutu oraz postanowieniach regulaminu obrad tych zebrań pozwalają podzielić ocenę, która legła u podstawy zaskarżonego wyroku, iż w kwestii absolutorium dla powoda za wskazany wyżej okres (po którym nadal pełnił tę funkcję), członkowie spółdzielni nie zostali pozbawieni możliwości wyrażenia swoich zapatrywań i ocen, a ich przedstawiciele mieli możliwość

zapoznania się z nimi i uwzględnienia przy formowaniu swych stanowisk na Zebraniu Przedstawicieli. Brak w związku z tym podstaw do stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały podjętej przez kompetentny organ spółdzielni (§ 99 pkt 3 statutu).

Również niedojście do skutku Zebrania Przedstawicieli i ponowne wyznaczenie terminu nie pozbawia doniosłości wniosków (stanowisk) przyjętych na zebraniu grupy członkowskiej, dopóki członkowie ich nie zrewidują. Przeciwnie zapatrywanie wyrażone w skardze kasacyjnej byłoby usprawiedliwione w świetle powołanych przepisów Prawa spółdzielczego, Statutu pozwanej i regulaminu obrad zebrań grup członkowskich, gdyby przedmiotem najbliższego Zebrania Przedstawicieli wyznaczonego ponownie ze względu na niedojście do skutku poprzedniego były sprawy nowe, wniesione pod obrady po zebraniu grupy członkowskiej.

Nie znajdując usprawiedliwionej podstawy skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy zgodnie z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.